

انرژی های ناشناخته انسان

دکتر محسن فرشاد (استاد دانشگاه، محقق در متافیزیک علمی)

بنابراین هر موجود زنده، یعنی گیاه و حیوان و انسان، مخزن انرژی است.

در بسیاری از مکتب‌های فلسفی حتی جماد مانند سنگ و کوه و فلزات زنده هستند، منتهی ارتعاش انرژی‌های حیاتی در آن‌ها کمتر از گیاه و حیوان و انسان است. انرژی‌های موجود در طبیعت، مثل انرژی خورشیدی یا الکتریکی، انرژی‌های طبیعی و فیزیکی هستند اما انرژی موجودات زنده حیاتی است که در اصطلاح علمی به آن "بیوانرژی" می‌گویند. انرژی حیات یا بیوانرژی، نوعی انرژی روحی و روانی است.

پروفسور آلن ول夫 استاد فیزیک دانشگاه کالیفرنیا و نویسنده کتاب‌های وزین علمی، در کتاب موج ستاره می‌نویسد: "هر کس که بیندیشد، زمان را تجربه می‌کند؛ هر کس که احساسی مانند غم یا شادی یا سرور داشته باشد، انرژی را تجربه می‌کند؛ و آن کس که از حواس پنج گانه اش استفاده کند، فضا را تجربه نموده؛ و هر کس که به اشراق و مکاشفه بپردازد، طول موج را تجربه

"کند."

انرژی را در فارسی "کارمایه" ترجمه کرده اند و در علم فیزیک، به مفهوم ظرفیت انجام کار است. این واژه از زبان‌های

لاتین و یونانی وارد زبان‌های دیگر اروپایی شده است. انرژی اساسی ترین عنصر عالم هستی و به زعم برخی از فیلسوفان، جوهر یگانه عالم هستی است. طبق قانون بقای انرژی - قانون

اول ترمودینامیک - انرژی در تمام عالم ثابت است. اگر انرژی در جایی از عالم کم شود، در جایی دیگر زیاد، و اگر در جایی افزایش یابد، در جایی دیگر کم می‌شود. اما انرژی همواره در عالم ثابت است و فقط تبدیل به انرژی دیگر می‌شود.

چون ماده صورت دیگری از انرژی است، پس قانون اول ترمودینامیک، قانون بقای انرژی یا ماده است. طبق فرمول معروف ائیشتین $E=mc^2$ انرژی هم ارز ماده بوده و هر ماده مثل هیدروژن، هلیوم، آهن، اورانیوم ... یک مخزن انبار انرژی است. همه ذرات نخستین مانند الکترون، کوارک و نوتريون هم انبار و مخزن انرژی هستند^۱.

قانون جاذبه عمومی نیوتون، قانون سقوط اجسام گالیله و تئوری نسبیت عام ائیشتین، ثابت کرده است که اجرام آسمانی به ویژه سیارات منظومه شمسی و خورشید، بر روی هم کنش و واکنش دارند و یکدیگر را به سوی خود می‌کشند.

هرکس که بیندیشد، زمان را تجربه می‌کند؛ هرکس که احساسی مانند غم یا شادی یا سرور داشته باشد، انرژی را تجربه می‌کند؛ و آن کس که از حواس پنج گانه اش استفاده کند، فضای را تجربه نموده؛ و هرکس که به اشراف و مکاشفه پردازد، طول موج را تجربه می‌کند.

آن ولف تجربهٔ فضا-زمان را، دراستفاده از حواس پنج گانه دانسته و تجربهٔ انرژی و طول موج را در بی کاربردن حواس پنج گانه و کشف و شهود آدمی می‌داند. عقیدهٔ فوق ممکن است درست باشد، اما به نظر می‌رسد انسان در تجربهٔ مسائل روحی و روانی وغیرفیزیکی و در بیرون بردن از نیروی مکاشفه، بینش و تفکر ژرف، از طول موج انرژی‌های ناشناخته‌ای استفاده می‌کند که در کارهای فیزیکی روزمره با آن سروکار ندارد. انسان وقتی ورزش می‌کند و یا جسم نسبتاً سنگینی را جایه‌جا می‌کند و یا با حرارت صحبت می‌کند و یا به کارهای روزانه خود می‌پردازد، از انرژی طبیعی و مادی خود استفاده می‌کند؛ یعنی انرژی‌ای که از لحاظ ظاهری قابل اندازه‌گیری و سنجش است و خود شخص نیز متوجه می‌شود که چه مقدار کالری انرژی در این کار مصرف کرده است. و یا شخص در اثر عفونت تب می‌کند؛ حرارت بدن او بالا می‌رود که با حرارت سنج قابل اندازه‌گیری است. این انرژی‌ها همه انرژی‌های فیزیکی، بدنی و قابل مشاهده هستند. اما هنگامی که انسان مقاله‌ای می‌نویسد و یا مسئله ریاضی و یا علمی را حل می‌کند، نوعی انرژی روانی را مصرف می‌کند که مانند ارثی بدن هنگام دویدن و یا تب کردن قابل سنجش نیست. همین طور وقتی که غرق در مکاشفه و یافتن‌های نادر زندگی انسانی است، انرژی و طول موج آن به سادگی انرژی‌های فیزیکی قابل شناخت نیست.

فیزیکدانان کوانتومی این نوع موج و یا طول موج انرژی ذهنی و روانی انسان را "تابع موج کوانتومی انسان" می‌نامند. "تابع موج کوانتومی انسان" از انرژی‌های ناشناختهٔ جهان روحی و ذهنی انسان است و اساس زندگی روان-فیزیکی وی را تشکیل می‌دهد.

امروز فیزیک کوانتومی ذهن به اندیشه، احساس، مکاشفه و حس می‌پردازد؛ یعنی به تجربهٔ زمان، انرژی، طول موج و فضای پرداخته و از دیدگاه کوانتومی آن را توصیف می‌کند. اما زیر بنای اساسی مقولات فیزیک کوانتومی ذهن، تابع کوانتومی ذهن است که خود یکی از انرژی‌های ناشناخته انسان است که می‌تواند پاسخگوی انرژی‌های شفابخش انسان و انرژی‌های خاص ادراکات فوق حسی و همین طور نیروهای خارق العادة بشری باشد.

انسان یک سیستم انرژی-اطلاعاتی بیوفیزیک است و انرژی بیوالکترومغناطیس او به بیوریتم یا ضربانهنج حیاتی او کمک فراوان کرده و آن را تکمیل می‌کند. کوانتوم انرژی الکترومغناطیس انسان، "بیوفوتون" است و کوانتوم سیستم انرژی-اطلاعاتی انسان، "اندیک" یا "کوچک ترین موج آگاهی کوانتومی انسان" است.

سیستم انرژی-اطلاعاتی انسان دارای سطوح بیولوژی مختلف است

که یکی از آن‌ها "انرژی‌های شفابخش" می‌باشد. پس از آن، انرژی‌های ویژه‌ای که موجب تغییر در محیط خارج می‌شود؛ مثل انرژی تله کینزی و سایکوکینزی که موجب حرکت اشیاء با ذهن و روان می‌شود، و یا حتی به طور خودآگاه و ناخودآگاه برashیاء و محیط زیست انسان اثر می‌گذارد. بنابراین مابتداً به بحث درباره انرژی شفابخش انسان می‌پردازیم، آن گاه به سایر انرژی‌ها خواهیم پرداخت.

الف- انرژی‌های شفابخش: در انسان نوعی انرژی

شفابخش وجود دارد که نتیجهٔ انرژی روحی پیشرفت‌او و وجود ذرات زیراتمی ویژه‌ای است که به انسان این نیرو را می‌بخشد. ما در اینجا با سه مسألهٔ روبه رو هستیم: یکی نیروها و انرژی‌های شفابخش، دیگری نیروهای نهانی انسان، و سرانجام پزشکی غیررسمی یا جادویی.

درخصوص نیروها و انرژی‌های شفابخش باید اذعان کرد که چنین نیروهایی وجود دارند و در طول تاریخ هم وجود داشته‌اند و این نیروها بستگی به شخص صاحب نیرو دارد. تا آن‌جا که نگارندهٔ تاریخ پزشکی را مطالعه کرده است، دو طرز تفکر دربارهٔ بیماری‌ها وجود دارد: یکی بیماری‌های واقعی و دیگری بیماری‌های توهّمی.

شاید این نوع اندیشه دربارهٔ بیماری‌ها بود که سرانجام دانش پزشکی به طب تن و روان تقسیم گردید؛ یا به عبارت بهتر، به بیماری‌های تنی و روان-تنی (سایکوسوماتیک) تقسیم گردید. امروز ثابت شده که بیماران چنان از طریق انرژی‌های شفابخش و معالجین روحی مداوا شده‌اند که علم از توضیح آن عاجز است. شفادهندگان روحی و معالجین سری در ایران، هندوستان، مصر و آسیای صغیر وجود داشتند.

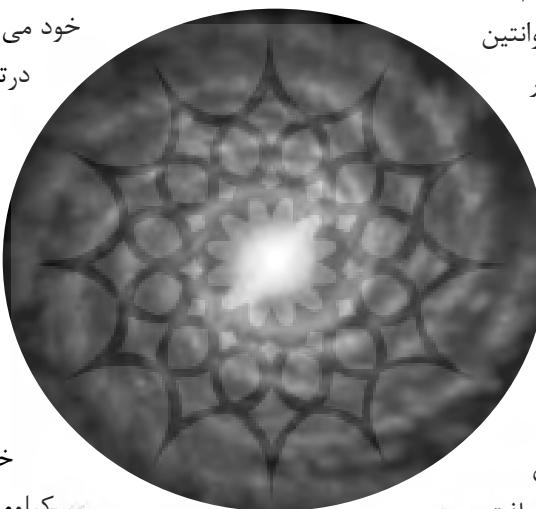
یکی از قدیمی‌ترین شفادهندگان تاریخ که دریکی از سرزمین‌های امپراطوری روم می‌زیست و در سال ۹۷ میلادی فوت کرد، آپولونیوس از تیانای آسیای صغیر بود. او حدود صد سال عمر کرد و در معالجات روحی بسیار قوی و مشهور بود. او به شرق و غرب سفر کرده و به معالجات روحی می‌پرداخت. وی همان شخصی است که برخی مورخین او را با حضرت عیسیٰ اشتباه گرفته‌اند. یکی دیگر از شفادهندگان معروف تاریخ، خود حضرت عیسیٰ مسیح بود.

کیت الیس نویسندهٔ انگلیسی کتاب علم و فوق طبیعت می‌نویسد: "نیمی از بیماری‌هایی که حضرت مسیح معالجه می‌کرد، روحی بود و نیمی دیگر احتمالاً جسمی و فیزیکی به حساب می‌آمدند." از آن چه که او نگاشته است، چنین برمی‌آید که شفابخشی حضرت عیسیٰ منحصر به خود او نبوده و بسیاری

"حیوانی" در انسان است. قانون جاذبه عمومی نیوتون، قانون سقوط اجسام گالیله و تئوری نسبیت عام اینیشتین، ثابت کرده است که اجرام آسمانی به ویژه سیارات منظمه شمسی و خورشید، بر روی هم کنش و واکنش دارند و یکدیگر را به سوی خود می کشند. همان طور که ماه زمین را به سوی خود می کشد، زمین هم به نوبه خود ماه را به سوی خود کشیده و جذب می کند؛ همین طور خورشید زمین را به سوی خود می کشد و در مقابل، کره زمین هم خورشید را در حد نیروی خود به سمت خود می کشد. این کنش و واکنش در تمام منظمه شمسی وجود دارد؛ به همین دلیل سیارات منظمه شمسی و اقمار آن ها و خود خورشید در یک شکل زیبای بیضی-مارپیچی حرکت می کنند.

سیارات به دور خورشید و خورشید با سرعت ۹۵۰ هزار کیلومتر در ساعت به دور مرکز کهکشان راه شیری می چرخد و حرکت می کند. طبق تئوری نسبیت عام اینیشتین، حرکت اجرام آسمانی ساختار فضا-زمان را دچار خمیدگی می کند و بیضوی و مارپیچی بودن مدار سیارات به دور خورشید، به خاطر انحنای ساختار فضا-زمان اطراف خورشید است. تنها نیروی گرانشی و ثقل بر روی انسان و انرژی های حیاتی و آب بدن او تأثیر ندارند، بلکه نیروی الکترومغناطیس و میدان انرژی این سیارات، به ویژه امواج الکترو مغناطیس ماه و خورشید روی انسان اثر مستقیم دارد.

لایال واتسون نویسنده کتاب فوق طبیعت می نویسد: "همه ما و سایر موجودات زنده تحت تأثیر سیکل یا دوره های طبیعی هستیم که به وسیله چرخش زمین ایجاد می شود... ریتم های حرارتی بدن انسان هنگام خواب به پایین ترین سطح خود می رسد و بلافاصله پس از برخاستن

از حواریون او هم دارای نیروهای شفابخشی بودند. روش آنان برای معالجه، ابتدا دعا کردن و سپس مراقبه و تمرکز بود، و آن گاه با دست به بیمار نیرو می دادند. در قرون شانزده و هفده میلادی آفتاب دانش پزشکی ازافق تاریخ سربرآورد و یکی از پیشگامان این علم، پاراسلوس پزشک و سالک سوئیسی بود که به نیروهای فوق طبیعی سخت اعتقاد داشت. با وجود کشف گردش خون در قرن هفدهم توسط ویلیام هاروی پزشک انگلیسی، باز شفادهنگان روحی به کار خود ادامه می دادند. در قرن هفدهم میلادی یک شفادهنگان انگلیسی به نام وانتین

کریت ریکی قاضی شهر لیسمور بود که صدها بیمار را در سراسر انگلستان معالجه کرد. روش او این بود که با ضربه زدن با دست به عضو بیمار، مرض را از انتهای آن عضو خارج می کرد. او در زندگیش صادق و متواضع بود؛ از بیماران حق ویزیت دریافت نمی کرد و وقتی در اثر کار، نیرویش کم

می شد، دیگر به کار نمی پرداخت. در این زمان در اتریش پزشکی به نام آتوان مسمر ظهور کرد که به مغناطیس حیوانی پی برده و از طریق گرداندن مغناطیس و آهربا روی بدن بیماران، به معالجه آنان می پرداخت. مسمر از بینیان گذاران روش هیپنوتیزم است. به اعتقاد نگارنده، مسمریسم مقدمه شناخته میدان انرژی حیاتی انسان و رابطه آن با انرژی کیهانی است. یکی از انرژی های ویژه ای که مسمر در انسان کشف کرد، مغناطیس حیوانی بود.

ما در اینجا با دو مسئله اساسی در زندگی انسان روبرو هستیم که ازلحاظ علمی باید به آن ها توجه شود و مورد تحقیق مفصل قرار گیرند: یکی "تعامل و کنش و واکنش نیروی حیاتی و بیو انرژی انسان با میدان گرانشی و الکترومغناطیسی ماه و خورشید و سایر سیارات منظمه شمسی"، و دیگری "نیروی مغناطیس

درخصوص نیروها و
انرژی های شفابخش
باید اذعان کرد که
چنین نیروهایی وجود
دارند و در طول تاریخ
هم وجود داشته اند و
این نیروها بستگی به
شخص صاحب نیرو دارد.

از خواب، به بالاترین سطح خواهد رسید. ریتم حرارتی بدن انسان از الگوهای فعالیت پیروی می کند. به نظر می رسد که تغییرات حرارتی بدن انسان مستقل از نور و تاریکی عمل می کند.^۵

دکتر گری شوارتز در کتاب ارزنده خود به نام آزمایش های زندگی پسین می نویسد: "پرتوهای گاما از ستارگان دور دست می رسد. پرتوهای گاما نه تنها از بدن، بلکه از دیوار و هرسپر فلزی که از قلع درست شده باشد، عبور می کند. این مطالعات نشان می دهد که بدن انسان خود به خود پرتوهای گاما را با فرکانس های بالا جذب می کند و هم زمان اشعه های ایکس با فرکانس بالا گسیل می دارد. به نظر می رسد که بدن ما پیوسته پرتو ایکس با بسامد بالا گسیل می دارد؛ به همان ترتیبی که ما پرتو گاما با فرکانس یا بسامد بالا را جذب و ساطع می کنیم. لازم به ذکر است که پرتوهای گاما و ایکس، امواج الکترومغناطیس هستند که همان فوتون نامیده می شوند و فوتون هایی که از کالبد انسان ساطع می شوند، بیوفوتون یا فوتون حیاتی نام دارند".⁶

بیوفوتون نه تنها کوانتم انرژی زندگی انسان است، بلکه کوانتم میدان زیستی است. به همین دلیل نگارنده بیوفوتون را "زیست فوتون" ترجمه کرده است که کوانتم میدان زیستی و روان- فیزیکی انسان است

ادامه دارد

منابع:

- ۱- اینشتین- روزنفلد/ علم فیزیک/ ترجمه احمد آرام/ ص ۱۴۷
- ۲- Fred Alan Wolf/ Star wave/ 1986/ p.16
- ۳- دکتر محسن فرشاد/ اندیشه های کوانتمی مولانا/ ۱۳۸۰/ ص ۱۲۶-۱۲۵
- ۴- Keith Ellis/ Science and the super natural/ p.157
- ۵- Garry E. Schwartz/ The afterlife experiments/ 2002/ p.286
- ۶- Lyall Watson/Super nature/ 1980